

Elfen, Twaalf en Dertien

Makoenders/Wouter van Schie

© 2004

Rollen

Rutger, prins
Richard, prins
Jujube, gele elf
Jamilla, gele elf
Jorinde, gele elf
Lidwina, blauwe elf
Lorette, blauwe elf
Lisette, blauwe elf
Ali Olie
Twaalf
Dertien
Anna Conda, slang

(Opmerking: eerst is de slang klein, dan groter, en daarna wordt hij gespeeld door een acteur. De kleinere en grotere slang kunnen van stof of speelgoed zijn. Deze worden met een dun draadje omhoog getrokken (geleid via een schroefoogje of een katrolletje). Bij het af gaan door de slang (blz. 11) kan het losse eind van de draad gewoon meegesleurd worden over het podium, dat valt niet op. Vanaf blz. 15 onderaan is er enige tijd om een tweede touwtje dat al klaar hangt aan de kleine slang vast te maken, voor wanneer deze op het laatst weer uit de mand omhoog komt.)

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de auteur/uitgever worden vermenigvuldigd. Opvoeringen waarvoor deze tekst wordt gebruikt dienen - in verband met verschuldigde uitvoeringsrechten - vooraf te worden gemeld aan Makoenders/Wouter van Schie, bij voorkeur via e-mail.

Voor meer informatie, e-mailadres en overige contactgegevens van Makoenders, zie www.makoenders.nl.

EERSTE BEDRIJF

(Ali Olie zit aan de rand van het bos, waar een boom staat met een elfenbankje erop en een met cd's behangen 'sprookjesboom', ook is er helemaal rechts (vanuit publiek gezien) een 'benzinepomp', van het merk 'Elf', met een tankslang eraan; daar staat een leeg flesje alcoholvrij bier op; Ali blaast op een fluit en uit een grote mand helemaal links komt een slang (met onzichtbaar touwtje omhooggetrokken) tevoorschijn, we horen de slang sissen (stem van slang-acteur); als Ali stopt met fluiten verdwijnt de slang weer in de mand)

*(gele meisjeselfen op, ze hebben iedere een toverstoffs bij zich en beginnen het **elfenlied** te zingen, vrolijk dansend; Rutger ziet dit vanachter de boom, maar is al weer weg voordat de blauwe elfen opkomen; blauwe elfen komen er voor hun deel van het liedje bij, maar gaan daarna weer af; na een tijdje gaan de gele elfen zitten, zuchten, uitrusten; Ali Olie heeft ze bij zijn toverstofpomp gadeslagen, maar kijkt nu weer recht voor zich uit, trots, beetje arrogant en vrolijk, hij zit wat met zijn fluit te spelen, maar blaast er niet op)*

JUUUBE: *(somber)* Ja, kinderen, we zijn eigenlijk heel vrolijk, hoor... *(andere twee schudden somber en aarzelend van 'ja')*

JAMILLA: Nou ja, vrolijk, Jujube... Dacht het niet ...

JORINDE: Nee, op dit moment zijn we helemaal niet zo blij...

JUUUBE: Nee, want wij zijn gewoon...

JAMILLA: ...ja, wij zijn boos!

JORINDE: Vet boos!... *(ze kijken richting zaal)*

(meteen tegen kinderen) ...maar niet op jullie hoor, lieve kinderen.

JUUUBE: Nee, we zijn véééét...

JAMILLA: Jij misschien, maar ik ben niet dik...!

JUUUBE: ...Nee, Jamilla, ik wou zeggen: Wij zijn véééét boos, héél boos... ...op die man die daar met zijn fluit aan het spelen is, ...Ali! *(kijken alledrie even opzij naar Ali, en wijzen naar hem)*

ALI: Is niet netjes zo maar wijzen met vinger naar mij...

JORINDE: Maar we doen het toch, ...omdat jij onze toverstof zo duur hebt gemaakt!

JAMILLA: Eerst kostte het één euro voor een liter, en nu ineens twee!

JUUUBE: Eén euro..., voor twee liter... Maar dat is dan toch juist goedkoper...

JAMILLA: Ik bedoel 'één liter voor twee euro' ... Dom schaaap!

JUUUBE: Nou zeg... *(en huilt/mekkert even als een schaaap)*

JORINDE: Twee euro voor één liter, da's duur... Heftig!

ALI: Maar jij niet hóeven kopen mijn toverbenzine! ...Jij toch weten: wie met mij gaat trouwen, krijgen altijd gratis die toverstof...!

JAMILLA: Poeh! Trouwen met jou... ...amme nooit niet ...Maar ja, ...waar moeten we onze toverstof dan vandaan halen? Hoe moeten we dan dansen, zingen en zweven...?

JORINDE: ...ja, want dat is onze lust en ons leven...

JUUUBE: *(somber)* ...ja..., ...nog heel even... ...mijn toverstoftank is bijna leeg... Ik wou maar dat we het spul zélf konden maken...

ALI: *(haalt schouders op)* Tja, ik weet ook niet... *(weer vrolijk, arrogant lachje op gezicht)*

JUUUBE: Ons geld is bijna op. Twaalf heeft ons allemaal elf euro gegeven, maar die zijn nu bijna op. Ik heb nog maar één euro over...

ALI: Ach, wat jammer... Goh... waar zou toch gebleven zijn al die geld...?

JORINDE: Oplichter! Dat weet je heus wel!

JAMILLA: Jij hebt het ingepikt!

ALI: Hoho! Ik heb niets gestolen. Ik heb eerlijk verdiend met harde werken...

JUUUBE: Noem je dat hard werken? De hele dag een beetje lui bij het tankstation rondhangen...? Ach vent, loop naar de pomp...

ALI: Wat harde taal voor tedere, lieve elfje...

JUUUBE: Pas jij maar op, Ali Olie! Met ons valt niet te spotten... *(haalt minachtend neus op; ruikt vervolgens in richting van Ali)* Hmmm, het ruikt hier wel heerlijk naar knoflook! *(begint een beetje heen en weer te schudden)* Ojee...

JAMILLA: O jee, Jujube, Jorinde, help... het is weer zover...! *(begint ook te trillen)*

JORINDE: Hier had ik nog niet op gerekend... *(begint ook te trillen)*

ALI: Aha! ...Wie heeft nog toverstof nodig? Toverstof te koop! Zuivere toverstof in aanbieding! Eén liter slechts twee euro! Goedkope toverstof te koop! *(tegen kind in de zaal)* Toverstof... Jij ziet niet maar is wel daar... Wil jij beetje? Is lekker, en jij gaat prachtig van dansen... *(tegen de drie elfen)* O, dames, doe nog eens mooi elfendansje voor mij alsjeblief...! *(elfen reageren alleen maar luid bibberend, ze trekken hun elfenportemonnee, geven Ali één euro en hij geeft ze toverstof, giet het in de tank)* ...Kijk eens, alsjeblieft... Nou vooruit, kleine beetje extra, omdat jullie mooie, lieve elfen zijn. Kom maar, krijgen jullie nog klein beetje van mij. Zo maar, gratis... ...Wie altijd gratis wil... ...moette met mij trouwen... O arme ik..., in mijne thuisland Olieran alle mannen hebben drie, vier, vijf, zes, zeven, acht vrouwen, maar ik hier... ik heb alleen slang en een beetje van die toverstof... *(hij geeft ze alledrie een heel klein beetje)*

(Dertien op; zij knipt één keer luid met haar vingers en de elfen beginnen meteen als robotten een heel erg wild dansje)

DERTIEN: *(na het dansje)* Mooi, meisjes! Prachtig gedanst! *(na het dansen knipt Dertien weer één keer in de vingers en de elfen staan ogenblikkelijk stil)*

ALI: *(glad, onderdanig)* Sebachalchir... Dag mevrouw Dertien... Hoe maakt u het?

DERTIEN: Dat zeg ik niet, het is en blijft een geheime formule! *(terzijde, tegen de zaal)* Heel simpel hoor, Je neemt gewoon chocolademelk, één theelepeltje zout, een beetje knoflook, vijf klontjes suiker en een scheutje azijn. Dat gooi je allemaal in de chocolademelk, en dan moet je dat goedje tien tellen rechtsom roeren met een zilveren lepel... Meer niet... Dan heb je toverstof... O ja... *(pakt flesje uit binnenzak)* ...En nog een beetje van dittem...Hahaha! Maar niet verder vertellen hoor! Ssst!

ALI: ...Nee, ik bedoel 'Hoe máákt u het?'

DERTIEN: Dat zeg ik... *(snapt het nu)* ...O..., goed. Dank u! En u?

ALI: *(wijst op zijn geld)* Niet beter kan!

DERTIEN: Mooi, dan kunnen wij óók weer afrekenen...

ALI: *(betaalt Dertien een paar euro)* Kijk eens...!

DERTIEN: Ik dank u ten zeerste. Wanneer wilt u dat ik weer toverstof kom brengen?

ALI: Mijn voorraadtank is nog best vol. Volgende keer graag. Tot ziens! Machailala Akballe! Tot ziens

DERTIEN: Ja, tot ziens! *(knipt nog een keer in de vingers, en elfen kunnen weer bewegen; gaat dan af)*

JORINDE: Bah! Die akelige Dertien met haar toverkracht.... Die is nog sterker dan de toverstof van Ali.

JAMILLA: We kunnen er niks tegen doen, helaas. Die heks is gewoon... een.....een... ..een boef!

JUUUBE: Was Twaalf maar hier, zij zou wel raad weten...

TWAALF: *(op)* Werd ik geroepen? *(de drie elfen heel blij dat ze Twaalf zien)*

JUUUBE: Twaalf, hallo, fijn dat u er bent!

TWAALF: Hallo allemaal! Jorinde, Jujube, Jamilla... Je weet: als je hulp nodig hebt, ben ik in de buurt! O..., hallo meneer Olie!

JORINDE: Ja, we hebben ook hulp nodig! Dertien was hier net... *(Twaalf zichtbaar boos...)*

TWAALF: Als ik die te pakken krijg, die slechte..., gemene..., door en door stoute...
...dan..., dan..., dan... wordt het vechten...!

ALI: Geen ruzie, astoeblijft...

JAMILLA: Ze heeft ons betoverd. Als ze in d'r vingers knipt, kunnen we niet anders...
...dan móeten we heel wild dansen...

TWAALF: *(knipt in haar vingers; elfen beginnen meteen wild te dansen)* Zo ongeveer?
(even later knipt ze nog een keer in de vingers, en de elfen stoppen ogenblikkelijk met wild dansen)

JUJUBE, JORINDE en JAMILLA: *(geschrokken, vol ontzag)* Ja, precies zo...

JUJUBE: Maar..., Twaalf..., u kunt dat dus ook?

TWAALF: Tuurlijk...Simpel trucje voor een toverfee; en ik kan nog veel meer... Kijk eens naar mijn hand... *(haalt toverstaf tevoorschijn)* Kijk eens goed... Wat heb ik hier?

JAMILLA: Een zwarte stok met gouden randjes.

TWAALF: Juist... En wat is dit voor een stokje? *(laat het ook aan de zaal zien)* Wat denken jullie, kinderen? Juist! Heel maf...
...Een echte toverstaf! *(wenkt de elfen)*

Luister! Alles wat je met dit toverstokje aanraakt...

JUJUBE: ...verandert in goud?

TWAALF: Nee...

JORINDE: verdwijnt in het niets...? Joepie, zo kunnen we Dertien weggrijpen
(andere twee juichen mee)

TWAALF: Nee...

JAMILLA: O... Wat dan?

TWAALF: Dit is een groeistokje...

JORINDE: U bedoelt... U bedoelt... Hè? ...Wat bedoelt u daarmee?

ALI: *(terzijde)* Interessant...

TWAALF: Het zit zo: als je dit stokje driemaal in de rondte zwaait en dan ergens tegenaan tikt, dan zul je op een gegeven moment ontdekken dat datgene wat je hebt aangeraakt, groter is gegroeid...

JAMILLA: Wow!

TWAALF: Ja, dat is ook echt geweldig, maar...het stokje is nieuw en nog niet helemaal perfect..., eh..., tja..., ...je weet nooit van tevoren wanneer iets gaat groeien ...en hoe snel het dan groeit ...en tot hoe groot het dan groeit... Ook weet je niet wanneer het groeien weer ophoudt. Dan wordt ineens alles weer normaal..., heel raar...
...Ja, dit toverstafje is nog maar een proefexemplaar...

JUJUBE: Dan is het dus eigenlijk meer een verrassingsstokje...

TWAALF: Ja, meisjes..., dat ook...! Nou, kijk eens: ik schenk het jullie..., misschien willen jullie het wel verder uitproberen... *(geeft het aan Jujube)* Maar wees er voorzichtig mee! Gebruik het alleen voor een goed doel...Hopelijk lukt het om Dertien ermee te plagen...! ...Dag! *(af; Ali begint te fluiten)*

JUJUBE: *(speelt wat met de toverstaf, en slaat er vervolgens olijk Jamilla mee op haar achterwerk en zwaait er dan driemaal mee in de rondte, de andere twee schrikken, maar moeten meteen daarna lachen... Jamilla kijkt alleen maar heel verbaasd, en gaat af, beetje aan haar achterwerk kriebelend; Ali fluit - geconcentreerd met de ogen dicht - en de slang komt tevoorschijn, en sist, waarna Jujube stiekem driemaal met het groeistokje in de rondte zwaait en de slang ermee aanraakt, de twee elfen moeten lachen, maar Ali heeft het niet door)*

JORINDE: Ga je mee het bos in? Kijken wat voor grappen we nog meer kunnen uithalen met dit groeistokje...

JUJUBE: Ja! *(allebei af; Ali stopt met fluiten)*

(blauwe elfen Lidwina, Lorette en Lisette op)

LIDWINA: Zo, we zijn d'r, eindelijk... Snel even wat toverstof scoren...

LORETTE: Ja, Lidwina, ik heb ook dorst!...

LISETTE: ...anders ik wel...

LIDWINA: Ja, we moeten zo snel mogelijk toverstof hebben...

LISETTE, LORETTE en LIDWINA: Ali!

(Ali kijkt ogenblikkelijk op zijn horloge)

ALI: Aha, de dames Lidwina, Lorette en Lisette..., mmm..., ach... is precies tijd!

...Zit weer op voor vanmorgen... Machailala Akballe! Tot ziens *(hij sluit de pomp af, en wil af)*

LORETTE: Ali! Dat kun je niet maken!

ALI: *(weer op)* Wat niet? Hoezo niet?

LIDWINA: Je gaat nu net dicht als wij eraan komen. Dat is toch niet aardig. Het is gewoon niet eerlijk. Dat kun je niet maken!

ALI: Nee, je hebt helemaal gelijk. Is niet aardig, is niet eerlijk en ik moet eigenlijk niet doen... ..Maar, ...ik doe toch! Is tijd voor lunch. Ik ga broodje shoarma eten.

Tot straks! *(af)*

LORETTE: *(begint te schudden en te beven)* O Lidwina, zie je, daar begint het al weer...

LIDWINA: ...O nee, ik sta te trillen op mijn benen..

LISETTE: ...Ik hou het niet meer, ik val...

LORETTE: Wisten we maar hoe we zelf aan toverstof kunnen komen...

LISETTE: ...Dan hoeven we het niet meer voor veel geld te kopen... *(ze vallen alledrie op een elfenbankje in zwijm)*

*(Rutger en Richard op van achter uit de zaal, en zingen eerst hun **prinslied**)*

RICHARD: Zo, Rutger, dus hier had jij die elfen gezien, zei je... Elfen, in het geel, toch?

RUTGER: *(kijkt in het rond)* Ja, hier was het, bij deze muziekboom... Prachtige elfen, met gele kleren aan. En ze konden heel mooi dansen. Ik was meteen verliefd op ze...

RICHARD: Op allemaal?

RUTGER: Nee, joh... Op eentje natuurlijk het meeste... Nou ja, eigenlijk een beetje op twee, eerlijk gezegd... Ik vond ze allebei bijna even leuk... ..Nee, eigenlijk toch wel... ..alledrie...!

RICHARD: Geluksvogel! Ik kom nooit knappe elfen tegen, en jij geloof ik wel een heel elftal...

RUTGER: Nee hoor, het waren er maar drie. Hé... *(ziet nu de drie elfen liggen, en wijst Richard op ze)*

RICHARD: *(telt hardop)* Een, twee, drie... Hé, dat zijn ze zeker...? Hmmm, ziet er goed uit. Weet je wat? Twee voor jou, dan blijft er nog eentje voor mij over... Ach, ik zou zo graag met een elfje gaan trouwen... Een prins met een elf, dat zal dan toch wel hele bijzondere kinderen geven...

RUTGER: Doe normaal joh! Dat kan toch niet! Ssst! ...Richard, kijk eens goed naar hun kleren... Wat zie je dan?

RICHARD: Gewoon, kleren...

RUTGER: En in welke kleur...?

RICHARD: Nou, in het blauw...

RUTGER: Juistem. Dit zijn ze niet...!

RICHARD: O... Nee, ik snap het ...Maar wie zijn het dan wel?

RUTGER: Geen idee...

RICHARD: Ik ook niet... Maar ze lijken me wel leuk... Zullen we ze wakker maken?

RUTGER: Laten we dat maar doen. Kom op, we gaan even met ze kennismaken.

Maar, rustig aan hè... *(ze lopen naar de elfen toe, maar die blijven in coma, wat Rutger en Richard ook doen om ze wakker te krijgen...)*

RICHARD: *(vindt een van de drie meisjes heel erg mooi)* Kijk eens Rutger, wat een poepescheetje... ..ik ben verliefd...! Ik wil trouwen en kinderen krijgen...!

RUTGER: Amalia Catharina! Potverdrie, waar heb je het nou over?! Kinderen?

RICHARD: O ja..., ik hou ontzettend veel van kinderen, van baby's... ..en ook als ze een beetje groter zijn...

RUTGER: Ssst! Ik hoor wat! *(pakt hem vast en trekt hem mee achter de muziekboom, ze kijken heimelijk toe onder de volgende scene)*

(de drie gele elfen op; ze hebben een enorme appel bij zich)

JUJUBE: Wat een prachtig groeistokje is dit! Schitterend! Moet je die appel zien, hoe die is geworden...

JORINDE: Kunnen we het toverstokje niet voor een goed doel gebruiken, zoals Twaalf zei, zodat er bijvoorbeeld eten genoeg is voor de arme mensen in de wereld?

JUJUBE: Goed idee!

JAMILLA: *(beetje bedrukt; want met dikker achterwerk)* Ja, je kunt er van alles mee... ..het is écht een prachtig stokje, hoor... *(andere twee wijzen naar haar dikkere achterwerk en lachen haar een beetje uit)*

JORINDE: Ach...,je kunt ook denken: ...je bent gewoon een... ..bofkont! *(ziet de blauwe elfen)* ...Hé, kijk eens wie we hier hebben?

JAMILLA: Die krengige blauwe elfen!

JORINDE: De tutjes! Jujube, geef dat stokje eens!

JAMILLA: Wat ga je dan doen?

JORINDE: Dat zul je wel zien... *(loopt naar voren met het stokje, op de blauwe elfen af. Net als ze een van hen op de neus wil tikken, komen Rutger en Richard tevoorschijn.)*

RICHARD: Nee! Niet doen! *(roept zo hard dat de blauwe elfen een beetje wakker worden)*

RUTGER: Dat mag niet, je mag andere mensen niet plagen...

RICHARD: En al helemaal niet als ze slapen...

JORINDE: Jullie hebben gelijk. Vooruit... We zullen die blauwe elfen niks doen...

JAMILLA: Maar we mogen ze helemaal niet. Ze zijn niet aardig!

JUJUBE: Het zijn gewoon stomme elfen!

RUTGER: Maar waarom dan?

JUJUBE: Nou, gewoon, omdat...

JORINDE: Nou, omdat...

JAMILLA: Dat komt, omdat...

TWAALF: *(op)* ..omdat jullie behekst zijn!

JORINDE: Behekst? Twaalf!

JUJUBE: Hoezo?

JAMILLA: Wat bedoelt u?

TWAALF: Dat zal ik jullie vertellen. Dertien en ik, wij zijn al jaren verwickeld in een akelige toverstrijd. Het is heel raar, maar soms win ik en een andere keer wint zij, erg naar... Vorige keer was het haar beurt, en heeft ze jullie elfen betoverd en jullie tegen elkaar opgestookt. Zolang de 'r' in de maand zit, van septemberrr tot aprrril, dan hebben jullie ruzie, de r van rrruzie... Dat komt door de toverstof die jullie van Ali kopen, die bij haar vandaan komt. Ze doet er vergif in waardoor jullie boos worden op elkaar... Zelf hebben jullie het niet in de gaten, maar vroeger waren jullie heel goed bevriend, ...alleen nu niet meer... Dat doet me veel verdriet, maar hoe goed ik ook kan toveren, wat ik eraan moet doen, dat weet ik niet. ...Er is wel een manier, één manier, maar dat is zó lastig... Ik krijg er een **punthoofd** van...

(begint te huilen, en wordt getroost door de drie gele elfen) Maar... (Twaalf herstelt zich) ...hebben jullie al een beetje plezier van het groeistokje?

RUTGER: *(heel verbaasd)* Groeistokje?

RICHARD: En wie bent u eigenlijk?

TWAALF: Ik ben Twaalf, de elfenkoningin...

RICHARD: Goh, twaalf jaar pas, en dan al koningin... da's knap...

TWAALF: Mijn náam is Twaalf. ...En jij bent...?

RICHARD: prins Richard...

RUTGER: En ik ben prins Rutger... *(geeft Twaalf een hand)* Aangenaam kennis te maken...

TWAALF: Richard en Rutger... Welkom allebei in het Sprookjesbos van de elfen...!

JORINDE: Twaalf kan heel goed toveren. En kijk... We hebben dit groeistokje van haar gekregen... We hebben hem al uitgeprobeerd in het bos, hoor, Twaalf, op deze appel... ...en op een schildpad...

LIDWINA, LORETTE en LISETTE: *(half duf)* Groeistokje? Wat is dat?

JAMILLA: Dat is een stokje waarmee je alles wat je aanraakt ineens veel groter kunt maken.

LORETTE: *(als kleinste van de drie)* O, zo'n ding wil ik ook wel. Mag ik hem even lenen?

JAMILLA: Nee!

LORETTE: Ach, tuurlijk wel.

JUJUBE: Nee, echt niet!

LIDWINA: Ach, geef ons dat toverstokje nou even!

JORINDE: Nee!

LISETTE: Alsjeblieft!

JAMILLA: Nee! Kom mee, elfen, we gaan weer naar het bos *(zij loopt weg, neemt de grote appel weer mee, Jujube loopt mee, Jorinde aarzelt en loopt dan toch langzaam mee, achterom kijkend naar Rutger; alledrie af)*

TWAALF: Ja... ik ga ook maar weer eens... Kijk uit voor Dertien, Elfen...!

LORETTE: Tuurlijk! ...Kom op, we gaan ze achterna... *(wil opstaan van de bank en wegrennen, maar voelt dat ze slap is)* ...o nee, ik moet eerst toverstof hebben, zo kan ik niks, mijn benen zijn veel te slap...

LIDWINA: Nou, maar ik... *(wil wegrennen, maar valt weer terug)*

LISETTE: Ik kan ook niks beginnen... Kwam Ali maar gauw terug... *(valt om, precies in de armen van Richard die haar opvangt)*

RICHARD: *(tegen Rutger)* Ik ben verliefd... *(Lisette hoort, dit, kijkt eventjes op, daarna valt ze weer in katzwim)* ...Word nou wakker, lief mooi elfje, word nou toch wakker...

RUTGER: *(tegen Richard)* ...Ik ben ook verliefd... *(Jorinde komt net op dat moment weer toneel op, ze staat achter Rutger, ze kijkt naar Rutger en dan naar Richard, en dan weer naar Rutger, en schrikt)*

JORINDE: ...Op wie?

RUTGER: Op een heel mooi meisje, een elfje...

JORINDE: *(ook verlegen)* O, dan is het goed... ... Ik ben ook verliefd...

RUTGER: O... Op wie?

JORINDE: Eh... Op... Eh... O, kijk wie eraan komt... Dertien! We moeten ons verstoppen!

RUTGER: Richard! Kijk uit! *(Richard en Lisette, en Rutger en Jorinde verstoppen zich twee aan twee achter de elfenbank; Lorette en Lidwina liggen nog op de bank)*

DETIEN: *(op)* Aha, Kijk eens aan, een paar van die blauwe lelijkerds... O, o, o... Wat heb ik dat toch slim gedaan... Hahaha! Ik kan veel beter toveren dan die

domme Twaalf. Ik heb alle elfen lekker zo te pakken dat ze niet zonder mijn toverstof kunnen... Schatrijk word ik ervan! Hahahaha! En ze hebben sindsdien alleen maar ruzie, hahahaha! Hoe zou dat nou komen? Hahahaha! Door dat spul uit mijn flesje! Hihih! Ik lach me slap, hahahahaha! Ach, kijk ze nou toch liggen, die blauwe elfen... Hé, het zijn er maar twee. Nou ja... Kinderen, moet je opletten... *(Ze knipt in de vingers en Lidwina en Lorette gaan ogenblikkelijk wild dansen, en Lisette en Jorinde achter de elfenbank ook; even later knipt Dertien opnieuw in de vingers en dan vallen ze weer in zwijm)*... Goed hè, kinderen? Kan niemand, helemaal niemand... Alleen ik! ...Wat? Twaalf ook? Ja, dat is verdikkie waar, bijna alles wat ik kan, kan mijn grote vijand, die dommeTwaalf, ook... Maar wat zij niet kan, is toverstof maken...*(achter haar rug probeert Jorinde het groeistokje tegen haar billen te tikken, maar dat lukt niet, en Jorinde vlucht weg, ze gaat af, tot ontzetting van Rutger die zelf ook weer moet wegduiken)* *(tegen Jorinde, die wegvlucht)*...Hé, wat moet dat...! *(dan weer tegen publiek)* En het is nog wel zo makkelijk..., zoals ik al zei... Hahahaha! *(komt naar voren op toneel, fluisterend, Je neemt gewoon chocolademelk, één theelepeltje zout, een beetje knoflook, vijf klontjes suiker en een scheutje azijn. Dat gooi je allemaal in de chocolademelk, en dan moet je dat goedje tien tellen rechtsom roeren met een echte zilveren lepel... En dan nog een beetje uit mijn geheime flesje... Hahaha! Zo simpel, ...en dán heb je elfentoverdrank! ...Met gratis ruzie...! Hahaha! Zoals ik al eerder zei: niet verder vertellen hoor! ...Enne, thuis niet gaan namaken, hoor, want straks kunnen jullie misschien ook allemaal vliegen en dan wordt het wel heel erg druk in de lucht...! Dus: sssst! Niemand mag het geheim weten, behalve ik! Ssst! ...Hè, waar is Ali nou toch?*

(Ali komt net op, en gaat op zijn fluit spelen)

ALI: Sebachalchir... Iaksamlar... Goedemiddag!

DERTIEN: Waar zat je, Ali Olie?

ALI: Middagpauze. Broodje shoarma, mmm, lekker... *(hij laat een boertje; Dertien ruikt wat)*

DERTIEN: Nou, lekker, hmmm, het ruikt hier nu wel heel erg naar knoflook, Ali-Olie!

ALI: Wat ik kan voor u betekenen? *(fluit weer verder)*

DERTIEN: Heb je al weer lekker veel toverstof verkocht?

ALI: Hoe dat nou kan? U was hier toch vanmorgen ook al? Sindsdien is geen klanten meer geweest... *(en fluit door)*

DERTIEN: En waarom niet?

ALI: Waarom wel?

DERTIEN: Niet zo brutaal, Ali Olie, want anders betover ik je tot... *(slang, veel groter dan de eerste keer, komt sissend - geluid vanachter de coulissen - uit de mand omhoog)*

ALI: *(bang, nog meer voor de grote slang dan voor Dertien)* Nee, nee!

DERTIEN: ...tot een rol wc-papier... Dan kan iedereen zijn billen aan je...

ALI: *(bang voor slang, maar Dertien ziet de slang nog niet want staat naar Alie Olie toe met gezicht)* Nee, nee, alstublieft niet!

DERTIEN: Haha, ben je zo bang voor me? ...Ja... Of ik maak koekjes van je en dan sluit ik je op in een koektrommel...!

ALI: Nee, alstublieft... niet doen, alsjeblieft niet...

DERTIEN: Zorg dan snel dat je het spul verkoopt, dan kan ik jou weer een voorraadjie leveren... Hahaha!

ALI: Ja, mevrouw Dertien. Uitstekend. Komt voor bakker!

DERTIEN: Nee, ik hoef geen brood. Ik wil geld zien! Geld! Snel! *(ziet nu pas grote slang, schrikt ervan)* Allejakkes! Wat is die groot geworden zeg! Daar krijg ik de **kriebels** van...! Gatsie! Wat geef je hem te eten? Heel veel Sultana's zeker?

Sjongejonge, wat een gevaarte. Brrr... Nou ja, ik kom straks weer kijken. Zorg dat je wat verkoopt!

ALI: *(kleintjes)* Jazeker... *(Dertien af; Ali kijkt met grote ogen naar de grote slang, vergeet verder te fluiten en de slang verdwijnt weer in de mand, Ali wordt weer kalm en zingt zijn **Ali Olie-lied**)*

ALI: *(roept)* Ik weer open! Nu! Direct! *(de twee blauwe elfen worden wakker)*
Meteen!

LIDWINA: Wat is er met uw teen?

ALI: Is niks met teen! ....

LORETTE: Mooi, dan kunnen we dus weer gewoon toverstof kopen, u bent er weer... *(de twee blauwe elfen staan moeizaam en geeuwend en kreunend op en bestellen bij Ali toverstof, ze hebben ieder maar weinig geld bij zich)*

ALI: *(verkoopt het spul, en gaat dan tevreden achterover zitten)* Zo, lunch heb ik gehad, ik heb flink wat toverstof verkocht. Nou ik heb zo hard gewerkt, is tijd voor siësta. Ik slapen... *(en gaat zitten slapen, met zijn benen op de mand, en met een grote hoed of tulband over zijn hoofd)*

LORETTE: Zo, dat is mooi. We kunnen weer een tijdje vooruit. ...Lidwina, weet jij waar Lisette is?

LIDWINA: Nee, ik niet. En jij?

LORETTE: Waarom denk je dat ik het aan jou vraag?

LIDWINA: Goede vraag! Geen idee...

LORETTE: Omdat ik het zelf ook niet weet. Dommerd!

LIDWINA: O. Nou, eh..., misschien is ze wel naar het bos toe, de gele elfen opzoeken... om ruzie te maken met ze...Laten wij ook naar het bos gaan, kijken wat de gele elfen aan het uitspoken zijn, die stouteriken!

LORETTE: Ik ga mee! We pakken ze! *(beiden af; Rutger en Richard komen uit hun schuilplaats vandaan)*

RICHARD: *(met slapende Lisette in armen, tegen Rutger)* Nou, nou, wat een ruziezoeksters... Hebben ze toverstof getankt, beginnen ze meteen weer herrie te schoppen...

RUTGER: Het zijn wel pittige dames die elfen...

RICHARD: Ja, heel anders dan in de sprookjesboeken staat... Niks lief ... Het zijn allemaal gewoon een stelletje druktemakers...

RUTGER: *(hoofdschuddend, tegen Richard)* O, o, o... Zelig hè, die meiden maken alleen maar ruzie... O, o, ik wou maar dat dat afgelopen kon zijn...

RICHARD: Ja, het is heel triest, dat zoiets bestaat. Al dat geruzie en die oorlogen in de wereld, dat is maar niks... Ik krijg er een **sik** van...!

RUTGER: Ik wou maar dat het overal vrede mocht zijn...

RICHARD: ...Lisette, wakker worden... *(Lisette wordt een beetje wakker)*

RUTGER: *(zeer luid, dichtbij de slapende Ali)* Volk! *(Ali schrikt wakker)*

ALI: Eén euro, twee liter!... Eh... Twee euro, één liter! *(hij tankt toverstof voor Lisette, zij betaalt)*

LISETTE: Waar zijn Lidwina en Lorette?

RICHARD: Naar het bos, de gele elfen zoeken...

LISETTE: Juist. Heel goed. We pakken zie, die misbaksels! *(rent af; Ali gaat weer slapen)*

RUTGER: ..Richard...?

RICHARD: Ja...?

RUTGER: Heb jij ook gehoord wat ik heb gehoord?

RICHARD: Ik heb niks gezien...

RUTGER: Nee, dat snapt mijn neus ook... Ik vroeg of jij hebt gehoord wat ik heb gehoord... We hebben het die Dertien toch allebei heel duidelijk horen vertellen...

RICHARD: Ja, chocolademelk...

RUTGER: ...En één theelepeltje zout...

RICHARD: Een beetje knoflook...

RUTGER: Vier klontjes suiker...

RICHARD: En een scheutje azijn.. Maar het waren toch zes klontjes suiker?

RUTGER: Niet waar. Vier.

RICHARD: Nee, zes.

RUTGER: Ach welnee man... Vier.

RICHARD: Echt niet jongen. Zes!

RUTGER: Vier!

RICHARD: Zes!

RUTGER: Nee, stop nou even, Richard... Ho! Ik bedoel... Hier zitten allemaal kinderen in de zaal... Laten we het aan de kinderen vragen... Lieve kinderen..., weten jullie misschien hoeveel klontjes suiker er in de toverstof moeten... (*kinderen geven al dan niet het juiste antwoord*)

RUTGER en RICHARD: Wat? Vijf?

RUTGER: O...

RICHARD: Nou, bedankt...

RUTGER: Stom hè, dat we daar ruzie over maken...

RICHARD: Ja, we leken die stomme..., lieve... stomme... lieve... elfen wel...

RUTGER: Richard... We gooien het allemaal in de chocolademelk, en dan moeten we elf tellen rechtsom roeren met een zilveren lepel...

RICHARD: Twaalf, toch?

RUTGER: Wat is er nou met Twaalf? Zo heet de elfenkoningin...

RICHARD: Ja. Maar ik bedoel...

RUTGER: Wat?

RICHARD: We moeten toch twaalf tellen rechtsom roeren?

RUTGER: (*spottend*) Ja hoor, en met een gouden lepel...!

RICHARD: (*oprecht*) O, ik dacht van zilver...Maar ik bedoel: we moeten toch twaalf tellen roeren?

RUTGER: Kan jij wel zo veel tellen?

RICHARD: Ja hoor... Een, twee, drie, vier, zes, zeven, negen, vijf, acht, elf, tien, twaalf...

RUTGER: (*spottend*) Het is geweldig...

RICHARD: (*oprecht*) Dank je...

RUTGER: Je hebt alle twaalf getallen genoemd... ...nou moet je ze alleen nog wel in de goede volgorde zetten...

RICHARD: O.....Kinderen, zeggen jullie het maar: hoe vaak moeten we roeren? Elf keer of twaalf keer? (*zaal reageert*) O... ...Tien keer... Dank jullie wel...

RUTGER: ...En waar gaan wij nu naartoe?

RICHARD: Geen idee.

RUTGER: ...Naar de winkel! Boodschappen doen voor de toverstof!

RICHARD: (*onder het afgaan*) ...En we moeten nog een zilveren lepel hebben...

RUTGER: Richard, heb jij trouwens enig idee wat dat is van die Ali dat zo groot is geworden?

RICHARD: Nee, ik hoorde het die heks Dertien zeggen, maar ik heb niks gezien... ...ik weet het ook niet... (*beiden af, via de zaal*)

(*gele elfen op*)

JUJUBE: (*met groeistokje in handen*) Zo, dat was weer erg leuk met ons groeistokje... Die schildpad... Hihhi...!

JAMILLA: Ja, erg leuk hoor... *(wijst beetje chagrijnig naar haar nu veel dikkere billen)*

JORINDE: Ach, je wordt vast wel weer een keer gewoon, zoals Twaalf heeft gezegd... We weten alleen niet precies wanneer... *(schiets in de lach)*

JUJUBE: Ooit... *(lacht mee)*

JAMILLA: Het is helemaal niet netjes om iemand uit te lachen om zijn dikke billen...!

JORINDE: *(in een poging serieus te zijn)* Nee, dat is waar... *(begint weer te proesten van het lachen, Jujube lacht weer mee)*

JAMILLA: *(lacht een klein beetje mee)* Ach ja, het komt vast wel goed, ik hoef me er ook helemaal niet dik om te maken... *(en ze lachen weer alledrie)*

(blauwe elfen komen stiekem naderbij; terwijl de gele elfen lachen stap Lidwina naar voren en pakt snel het groeistokje af van Jujube; de blauwe elfen rennen weg en de gele elfen gaan erachteraan; de achtervolging gaat een keer over het toneel heen, en door de zaal)

(Ali wordt wakker van de herrie, en gaat spelen op zijn fluit; de slang is nu nog veel groter (de slang wordt nu gespeeld door een acteur) en sist; Ali schrikt zich een hoedje en rent weg, hij laat daarbij zijn fluit vallen; de slang gaat weer terug in de mand)

(blauwe elfen op; Lidwina met het groeistokje)

LIDWINA: Zo..., die zijn we eventjes kwijt... We vlógen door het bos, hè meiden?

LISETTE: Ja, wij zijn veel sneller dan die gele slakken... Die gaan op hun elfendertigst.. Poeh...!

LORETTE: *(ziet fluit liggen)* Hé kijk, Ali zijn fluit...

LIDWINA: Maar waar is Ali?

LORETTE: Geen idee...

LISETTE: Nee, maar... ..ik wou altijd al graag eens op zijn fluit spelen... ..dat heb ik altijd al gewild... *(pakt fluit en gaat erop spelen)*

LIDWINA en LORETTE: Niet doen joh...!

LIDWINA: Nou ja, kunnen we meteen zien of die slang al een heel klein beetje is gegroeid... *(slang/mens komt uit de mand)*

LORETTE: W-w-wat zei je?

LIDWINA: ...klein... ..beetje... ..is... ..gegroeid...

LORETTE, LIDWINA en LISETTE: Waaahhh!!! *(willen wegreppen)*

SLANG: Weesss niet bevreesd... ik doe jullie niets...!

LISETTE: U kunt praten...

SLANG: Natuurlijk kan ik praten... Dat kunnen jullie toch ook!

LORETTE: Ja, dat isss waar...

LISETTE: Maar wij zijn elfen, en ú bent een slang...

SLANG: En wat sseggt dat dan?

LIDWINA: Dat het vreemd is dat u kunt praten, u bent een dier, geen mens...

SLANG: Tsss... Ik sssal jullie eensss wat sseggen: het isss veel raarder dat jullie kunnen praten...

LORETTE: Waarom?

SLANG: Omdat elfen helemaal niet besstaan! ...Alleen in sssprookjesssboeken!

LIDWINA: ...en in sprookjesfilms en op sprookjes cassettebandjes!

LORETTE: ...ja, en op sprookjes-cd's!

LISETTE: ...en ook op sprookjes-dvd's...

LIDWINA: ...en in sprookjestoneelstukken...!

SLANG: ...Jawel, maar niet in het écht! ...En toch, hè kinderen, die elfen sssijn hier én sse praten...

LORETTE: Juist! Dus klopt het niet wat u zegt...

SLANG: Nou ja, ik weet het ook niet, maar eh... ik klop niet, hoor, ik sssiss...

LORETTE: Maar u praat wel raar, hoor...!

SLANG: Wil je me niet beledigen! Wij ssslangen sssissen en daar sssijn we hartsstikke trots op!

LISETTE, LORETTE en LIDWINA: O.

SLANG: Alle ssslangen sssissen, en alsss ssse sssissen, dan práten ssse, begrijp je wel. Alleen worden wij door anderen niet goed begrepen. Die kennen onssse sssisstaal niet.....En wij ssslangen willen altijd graag iedereen kussjess geven, maar dan worden de menssen bang van onsss en dan gaan ssse naar onsss ssslaan, ja, en dan moeten wij wel gaan bijten om ons te verdedigen...

LORETTE: Best zielig hoor... Maar wat bent u een ontzettend grote, dikke, vette slang...

SLANG: Pardon?! Of ik het kan helpen!

LISETTE: U lijkt wel een reuzecobra...

LIDWINA: Of een reuzepython...

SLANG: Anna isss de naam, Anna Conda..., aangenaam...

LIDWINA: (*mompelend*) Nou ja, aangenaam...?

SLANG: Wat ssei u?

LIDWINA: iets... Eh, niets...

SLANG: Ja, ik hoorde u wel... Dat wil ssseggen, eersst hoorde ik u niet, daarna wel... Ik ben dus Anna Conda, en ik ben betoverd door een gele ssoortgenoot van jullie, sso'n gele elf, met een of ander toversstokje...

LIDWINA: (*laat groeistokje zien*) Dit stokje soms?

SLANG: (*schrikt*) Ja, ja! Dat wass 't... Doe dat ding weg, dat isss gevaarlijk! Ik walg van dat sstokje, ik moet ervan spugen...

LISETTE: Nee, niet doen... ...dat is ontzétend vies...!

(*gele elfen op, Jamilla met nóg dikker achterwerk*)

JAMILLA: We hebben ze!

JUJUBE: Pak ze!

JORINDE: Hé, de slang van Ali! (*ze schrikken*)

JAMILLA: Wat is die groot geworden...!

JUJUBE en JORINDE: Nou zeg! Ongelooflijk! Belachelijk!

SLANG: (*kijkt naar Jamilla's achterste*) Nou sseg...! Moet je dat horen...! Wat je ssegt, ben jessself...!

(*gele elfen schrikken opnieuw*)

JUJUBE: Die... die... ...slang kan praten!

SLANG: (*tegen de blauwe elfen*) Leggen jullie het hun even uit...?

LISETTE: Nou het zit zo: dit is een sprookjesslang, en die kan praten...

SLANG: Juisst! En omdat jij (*wijst naar Jujube*) mij betoverd hebt, ben ik groter gegroeid. (*op dit moment loopt er een enorme schildpad langs, de gele elfen wijzen ernaar en moeten erom lachen, de blauwe elfen schrikken en worden dan boos op de gele elfen, Jujube pakt het stokje weer af, de blauwe elfen willen de gele elfen pakken, die rennen weg; de blauwe elfen gaan de gele elfen achterna, maar Jorinde en Lisette zien de prinsen aankomen van achter uit de zaal en blijven op toneel*)

(*Richard en Rutger op, met boodschappentas; Richard heeft nu een sik aan zijn kin; ze zien de slang*)

RICHARD: Wow, wat een vette kanjer! Heftig!

RUTGER: Daar hebben we die Dertien dus over horen praten met Ali...! Die is écht niet klein...

RICHARD: Dertien?

RUTGER: Nee...
RICHARD: Ali?
RUTGER: Nee... die slang...
RICHARD: O, nee, die is inderdaad niet klein, hij is juist heel groot...
RUTGER: Dat zeg ik..
JORINDE: Ja, en hij kan praten... *(Richard en Rutger schieten in de lach)*
LISETTE: Echt waar! *(voelt aan sik van Richard)* Net zo echt als dit!
RICHARD en RUTGER: *(vol ongeloof)* Ja hoor...! *(lachen nog harder)*
SLANG: Wat valt er nou te lachen? *(Richard en Rutger hebben nog niet door dat de slang praat)*
RICHARD: Wie verzint er nou zoiets? Een slang die kan praten...!
SLANG: Maar het isss echt waar!
RUTGER: Asjemenou! *(nu zien ze dat het echt waar is)*
SLANG: Anna Conda isss de naam, aangenaam... En wie sssijn jullie?
RUTGER: Ik ben prins Rutger...
RICHARD: *(nog steeds onder de indruk)* ...En ik ben... ik ben...
RUTGER: Richard...
RICHARD: Nee, dat ben ik...
RUTGER: Goed, goed, goed...
JORINDE: Nou, eh..., ik ga hoor... ..ik wil hier weg...
RUTGER: Nee..., blijf nog even, alsjeblieft...
RICHARD: *(tegen Lisette)* Alsjeblieft, toe, blijf jij ook nog even?
(we zien de beide stelletjes in een naderende romantische omhelzing, de slang gaat likkebaardend terug in zijn mand)
RUTGER: Lieve Jorinde...
JORINDE: *(heel verliefd/verlangend)* Ja?
(tegelijkertijd)
RICHARD: Lieve Lisette...
LISETTE: *(heel verliefd/verlangend)* Ja?

RUTGER: Eh...Richard en ik, eh..., wij weten een geheim...! Wij hebben toevallig gehoord... ..hoe je zelf toverstof kunt maken...
RICHARD: Dan hoeven jullie het niet meer voor veel euro's bij Ali Olie te kopen... ..en krijgt Dertien geen geld meer van hem ... En dan zal ze op een gegeven moment vast wel vanzelf weggaan...
RUTGER: ...zodat jullie hier geen last meer van haar zullen hebben...
LISETTE en JORINDE: Maar hoe dan?
RUTGER: Nou, je moet gewoon chocolademelk nemen, één theelepel zout, een beetje knoflook, vijf klontjes suiker en een scheutje azijn. Dat gooi je allemaal in de chocolademelk...
RICHARD: ...en dan moet je dat goedje tien tellen rechtsom roeren met een zilveren lepel... Meer niet...
LISETTE: Joepie! Dit móeten Lidwina en Lorette weten! *(af)*
JORINDE: Ik ga het gauw aan Jujube en Jamilla vertellen! *(af)*
(beiden af)

Einde eerste deel. Het gehele stuk is vrijblijvend opvraagbaar bij Makoenders, zie www.makoenders.nl.